
a holtpont játéka 1973

SZOMBATHY BÁLINT

1.

a múlt héten
azt a feladatot tűztem magam elé
hogy megörökítem „a” városi asszonyt

nem a természet nagyszerűségét
vagy szépségét
akarom ábrázolni
sokkal inkább egy-egy táj egyedülálló
félelmes voltát

2.

mint már többször előfordult
úgy látszik
némi késéssel
ismét megvetette lábát
nagyon élesen emlékszem
hacsak vissza nem fordulok

3.*

azt állítják
akár egyetlen is képes lenne
szétrombolni az eget
s ez kétségtelen
de mit sem bizonyít
az ég ellenében
hiszen az ég éppen azt jelenti
lehetetlenség annak
aki rámered

* Franz Kafka

4.

ők voltak azok
akik segítették
megfürdették
pólyába takarták
lefektették
az örökbe kapott
föld víz levegő
az élő természet
minden formája fölött

5.

egy ideig
hasznosnak és szépnek tűnhetett
de ez nem volt elég
alapjában
minden kötetlen maradt
mint a biblia
a korán és a tóra
a legrégebbi ránkmaradt írás
azonban
a bhagavad-gita

6.

arról beszélnek
hogyan Krisztus felé

valami pontot kell találni
a korszak felett

7.

nem a költő lelke többé
hanem a másság
mélység
melyből a folyam ered

8.

meghalt a képzelet
már csak
lázálmok homályos agyrémei élnek
azután
már egyre inkább
összeomlik a szép épület

9.

nemcsak a papír korlátozott tere
és a rajta látható tollvonás
hanem a szüntelen elmélkedés
testeken túli világa

10.

az egy sokká válik
a sok eggyé
a rész maga az egész
az egész azonos a résszel
a tér maga a világ
az egy és a sok együtt